

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ จะนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ สมมติฐานวิธีดำเนินการวิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความและเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู โดยมีสมมติฐานของการวิจัยว่าความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนที่เรียนตามแนวทฤษฎี การสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูแต่ต่างกันและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูแตกต่างกัน วิธีการดำเนินการวิจัยโดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนไตรราชวิทยา อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เลือกมา 2 ห้องเรียน จำนวนห้องละ 30 โดยใช้ห้องเรียนตามสภาพที่เป็นอยู่จริง ซึ่งมีสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกัน จับฉลากห้องแรกเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ห้องที่สอง เป็นกลุ่มควบคุมจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานจำนวน 20 ชั่วโมง และแผนการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู จำนวน 20 ชั่วโมง แบบการทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนเรียงความการเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์เป็นแบบทดสอบอัตนัย 1 ฉบับ หาค่าดัชนีความยาก เท่ากับ 0.61 ดัชนีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ .54 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของ เคนดัล (Kendall) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องเท่ากับ 0.88 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .89 และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ของ กรมสุขภาพจิต จำนวน 52 ประโยค

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า

1. ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนที่เรียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษา การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู จากผลการศึกษา ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโสภณา แจ่มยวง (2538 : 101) ; นุสรรา ขวัญศรี (2540 : 60) ; สมสมัย วิสูตรจุรา (2545 : 85) และฉัตรชัย อภิวันท์สนอง (2548 : 98) แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานทำให้ความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุต่อไปนี้

- 1.1 การสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ในกลุ่มทดลองนั้นเน้นให้นักเรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษาในลักษณะระบบความหมาย (Meaning system) และลักษณะของภาษาอย่างมีระเบียบแบบแผนโดยอาศัยหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อความจากปริบทภาษาที่เป็นเรื่องราวหรือเนื้อเรื่องจากประสบการณ์เดิม และนำมาใช้ในการเขียนเรื่องอย่างถูกต้อง ตามรูปแบบและโครงสร้างของอรรถลักษณะการเขียนเรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำเนียบของภาษาจะเปลี่ยนแปลงไปตาม

อรรถลักษณะในแต่ละเนื้อความของปริบทหนึ่ง ๆ ด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนาวิรัช. 2534 : 27)

- 1.2 ลำดับขั้นตอนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในการเรียนรู้ภาษาอย่างต่อเนื่องมีเป้าหมายชัดเจนสามารถที่จะเรียบเรียงงานเขียนให้เป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ได้โดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้เป็น 3 ขั้นตอน โดย

เริ่มจากขั้นที่ 1 การให้รูปแบบภาษา นักเรียนได้ฟัง อ่านข้อความและร่วมกันอภิปรายซักถามแสดง และนำเสนอความคิดเห็นอย่างเป็นประชาธิปไตย ขั้นที่ 2 การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหาของ เรื่องใหม่ ซึ่งดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยการใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อเตรียมเขียนเนื้อหาของเรื่องใหม่ โดยนักเรียนร่วมกันเขียนร่าง (Draft) ลงในแผนภูมิร่วมกัน ซึ่งนักเรียนสามารถตอบคำถามและใช้ ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้องแม่นยำขึ้นขั้นที่ 3 การเขียนเรื่องอย่างอิสระในอรรถฐานเดิม ซึ่งนักเรียน จะต้องลงมือเขียนด้วยตนเอง นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความคิดประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มาตั้งแต่ต้น จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียบเรียงเรื่องราวออกมาได้เป็นอย่างดี

1.3 การเรียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ยังมีประโยชน์ใน ด้านการกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวกับการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นสิ่งใหม่สำหรับนักเรียน เป็นการสอนที่ ให้นักเรียนนำประสบการณ์เดิม (Schema) มาเชื่อมโยงกับเรื่องราวต่างๆในบริบทที่เรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ทำให้นักเรียนได้ใช้ สมองทั้งด้านซ้ายและด้านขวาได้ อย่างสมดุลและสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534 : 19) ที่กล่าวถึงกระบวนการ ทำงานของสมอง ซึ่งประกอบด้วยสมองซีกซ้ายและซีกขวาว่าเมื่อมนุษย์ได้รับการฝึกให้ใช้สมองทั้ง สองส่วนทำงานประสานกันแล้วจะก่อให้เกิดความจำระยะยาวทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและจดจำ นำไปใช้ได้ดียิ่งขึ้นหลังจากนี้ นักเรียนที่เรียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน มี ความสามารถในการเขียนสูงกว่า นักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู

1.4 ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียน ที่เรียนตามแนวทฤษฎี การสอนภาษาแบบอรรถฐาน ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนตามแนว ทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง ซึ่งมีผลมา จากการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานนั้นเป็นการสอนที่เน้น ปัจจัยป้อน (Input) โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบทางภาษาที่ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหา ความ นั้น ๆ ได้ประสบการณ์จากการตีความ ได้ข้อมูลมากพอทักษะการเขียนจึงสามารถพัฒนาได้ตาม ทักษะการอ่าน นักเรียนจดจำ แบบอย่างมาใช้ในการเขียนได้ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกเขียนเรื่องใหม่โดย ต้องปรึกษาหารือหาข้อมูลวางแผนการเขียนร่วมกันเมื่อเขียนเสร็จแล้วนักเรียนนำเสนอผลงานหน้า ชั้นครูและเพื่อน ๆ ช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาด ทำให้เข้าใจและนำไปใช้ นักเรียนต้องใช้ความคิด ตลอดเวลาซึ่งสอดคล้องกับ (เสาวลักษณ์ รัตนิษฐ์. 2531 : 92-95) ที่กล่าวว่าทักษะการ เขียน เป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้ความคิดและความถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่าทักษะอื่นๆ

1.5 ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้ตาม คู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนรู้ตามคู่มือครูหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูก็เป็นวิธีการสอนที่ดีอีกวิธีหนึ่ง อีกทั้งผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนเอง ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกขั้นตอน ส่งผลให้การทดสอบหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าการทดสอบก่อนการเรียน

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณ ศรีโปฏก (2548 : 94) ที่เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาไทยและเจตคติในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT กับการจัดกิจกรรมการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า มีเจตคติในการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน และเดือนใจทรงกำพล (2550 : 88) ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่าเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักเรียนคือครูตลอดจนเพื่อนนักเรียนและสิ่งแวดล้อมอื่นในโรงเรียน ครูจำเป็นต้องสร้างเจตคติในทางบวกให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนเห็นความสำคัญของบทเรียน เห็นประโยชน์ที่จะได้ (เดือนใจทรงกำพล. 2550 : 92) กล่าวว่าการดำเนินการสอนไม่ว่าในระดับใดก็ตามเรามีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ในเนื้อหาแล้ว เรายังให้เขาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปในทางที่เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย ดังนั้นจากการทดลอง พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกัน เนื่องจากวิธีการสอนทั้งสองวิธีมีแนวการจัดการกิจกรรมที่น่าสนใจทั้งสองวิธี คือเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมที่ชัดเจนทั้งสองกลุ่ม อีกทั้งเจตคตินั้นไม่สามารถเกิดขึ้นในเวลาที่กำหนดแต่เจตคติจะเป็นการปลูกฝังลึกกลงไปในการเรียนรู้ที่ต้องใช้เวลาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2546 : 201) กล่าวว่า เจตคติเป็นผลจากการสั่งสมประสบการณ์มาเป็นระยะเวลานานพอสมควรและ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522 : 7) กล่าวว่าเจตคติจะเป็นไปตามสภาพแวดล้อมของสังคมภายใต้กระบวนการยินยอม คือการยอมรับ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้ในทักษะการเขียนเป็นทักษะสุดท้ายควรมีตัวอย่างงานเขียนที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน เนื้อเรื่องเป็นเรื่องที่นักเรียนพอมีความรู้อยู่บ้าง

1.2 ควรจัดกลุ่มนักเรียนไม่เกิน 6 กลุ่ม เพราะการดูแลจำนวนกลุ่มที่มีมากกว่านี้จะยากมากและไม่ทั่วถึงส่วนการเขียนเรียงความของนักเรียนเป็นรายบุคคลอาจให้ทำต่อเป็นการบ้าน

1.3 ควรส่งเสริมด้านการอ่านให้นักเรียนรักการอ่านให้มากยิ่งขึ้นเพราะการอ่านหนังสืออย่างหลากหลายจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทดลองในลักษณะเดียวกันนี้กับบรรดาลักษณะอื่น ๆ ด้วย เช่น รายงาน (Report) การอธิบาย (Explanation) เรื่องราวเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) วิธีการ (Procedure) เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) อภิปราย (Discussion) การสังเกต (Observation)

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยจากปีการศึกษาที่ผ่านมา เป็นต้น

2.3 ควรนำแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการโดยเน้นทักษะการเขียนนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น